

Daniels bok – nummer ni

Den første engels budskap

Jeff Pippenger

2023-12-04

Daniel kapittel én representerer den første engels budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten. Jojakim identifiserer symbolsk at det er bemyndigelsen av den første engels budskap, ikke dets ankomst ved «endens tid». Alle profetene identifiserer de «siste dager» av den undersøkende dom, så kapitlet representerer 11. september 2001, da prøvingsprosessen for de hundre og førtifire tusen begynte. I Malaki kapittel tre er denne prosessen fremstilt som en renselsesprosess, når en budbærer bereder veien for paktens budbærer til plutselig å komme til sitt tempel. Budbæreren som bereder veien, han som også er «røsten» som roper i ørkenen, er også en prøve, som er en del av renselsesprosessen. I Malaki kapittel tre er de hundre og førtifire tusen fremstilt som Levis sønner. Levis sønner representerer dem som sto med budbæreren Moses under gullkalvopprøret, som representerte dyrets bilde.

Å bestå prøven med dyrets bilde er en annen bibelsk illustrasjon av den andre av de tre prøvene som utgjør renselsesprosessen. Levis sønner må bestå den prøven før de blir beseglet.

Beseglingen i Esekiel kapittel åtte og ni er en annen framstilling av renselsesprosessen som begynte den 11. september 2001. I kapittel åtte representerer de i Jerusalem som til sist bøyer seg for solen, de fire generasjonene av laodikeisk adventisme. I kapittel ni sukker og roper de som mottar seglet, over de vederstyggelighetene som finner sted innenfor Jerusalem. Jerusalem er Guds menighet.

De tre englebudskapene er også en illustrasjon av renselsesprosessen. De tre budskapene representerer en tredelt prøvingsprosess, og det kreves at Levis sønner består den første prøven for i det hele tatt å bli involvert i den andre prøven. Den tredje prøven er en annen type prøve, for den representerer en prøve som identifiserer om Levis sønner med hell bestod de to første prøvene. Det er en profetisk lakmusprøve. Den første prøven er en kostholdsrelatert prøve (i åndelig forstand), for den blir bestått eller ikke bestått alt etter om Levis sønner tar imot budskapet gitt av Den Hellige Ånd gjennom Elia, budbæreren som bereder veien for paktens budbærer.

Det første verset i Johannes' åpenbaring understreker alvoret i dette budskapet. Det fastslår med hensikt at budskapet som det menneskelige sendebudet, fremstilt ved Johannes, sender til menighetene, ble gitt ham av Gabriel, som mottok det fra Kristus, som igjen mottok det fra Faderen. Elias' budskap bærer guddommelig autoritet, og å forkaste Johannes' budskap, eller Elias', eller «røsten som roper i ødemarken», er å forkaste Jesu Kristi åpenbaring.

Den andre prøven er en visuell prøve, for når Levis sønner har spist Elias' budskap, som var i hånden på engelen som steg ned for å opplyse jorden med sin herlighet, har de tatt imot den bibelske metodologien som gjør dem i stand til rett å skjelne tidens tegn. Denne metodologien gjør det mulig for Levis sønner å erkjenne at disse tidens tegn viser at kirke og stat kommer sammen i

De forente stater, til oppfyllelse av prøven knyttet til dyrets bilde. Enda viktigere er det at disse tidens tegn, når de plasseres innenfor de hellige reformlinjenes sammenheng, utgjør selve essensen av Alfa og Omega, begynnelsen som illustrerer avslutningen. De hellige reformlinjene fastslår at Guds folk må gjøre alt som står i deres makt for å samarbeide i arbeidet med å forberede seg selv for Guds segl.

Derfor, mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, ikke bare som da jeg var til stede, men nå meget mer i mitt fravær, så arbeid på deres egen frelse med frykt og beven. For det er Gud som virker i dere både å ville og å virke etter hans gode vilje. Gjør alle ting uten knurring og innvendinger, for at dere kan være ulastelige og rene, Guds barn uten lyte, midt i en vrang og fordervet slekt, blant hvem dere skinner som lys i verden. Filipperne 2:12–15.

Daniel, Hananja, Misjael og Asarja, fire i tallet, representerer syvendedagsadventister over hele verden, som anerkjenner 11. september 2001 som identifikasjonen av nedstigningen til engelen i Åpenbaringen atten, og de velger å ta den skjulte manna som er i hans hånd, og spise den. Den skjulte manna som skal spises, slik apostelen Paulus nettopp siterte, representerer Gud (den skjulte manna), som virker i sitt folk for å gjøre hans vilje og velbehag. Paulus representerer budbæreren til filadelfierne, og å forkaste hans budskap var død. Daniel, Hananja, Misjael og Asarja representerer dem som velger å spise den skjulte manna.

Blant disse var det av Judas barn: Daniel, Hananja, Misjael og Asarja. Og overhoffmesteren gav dem navn: Daniel gav han navnet Beltsasar; Hananja kalte han Sjadrak; Misjael kalte han Mesjak; og Asarja kalte han Abed-Nego. Men Daniel satte seg fore i sitt hjerte at han ikke ville gjøre seg uren ved kongens mat eller ved vinen som han drakk. Derfor bad han overhoffmesteren om at han måtte slippe å gjøre seg uren. Daniel 1:6–8.

Daniel bestemmer at han ønsker å spise det budskapet som ble brakt ned fra himmelen den 11. september 2001, og også å avslå det budskapet som er framstilt som Babylons kost og drikke. Aspenas hadde utvalgt hvilke av de jødiske fangene som skulle føres fram for kongen.

Og kongen talte til Aspenas, overhøvdingen over sine hoffmenn, at han skulle hente noen av Israels barn, av kongelig ætt og av fyrstene, unge menn uten lyte, vel skapt av utseende og kyndige i all visdom, innsiktsfulle i kunnskap og forstandige i vitenskap, slike som hadde evne i seg til å tjene i kongens palass, og som de kunne lære kaldeernes skrift og tungemål. Daniel 1:4, 5.

Dersom vi følger den kommandokjeden som er angitt i Åpenbaringen kapittel 1, vers 1, hadde Nebukadnesar gitt Aspenas befaling om å utvelge de barna som oppfylte den forutsigelsen Jesaja hadde forkynt for Hiskia. Aspenas mottok budskapet og gav det deretter til Melsar, overhovmesteren for hoffevnukkene. Nebukadnesar representerer den himmelske Fader; Aspenas representerer Kristus, og Melsar representerer Gabriel. Aspenas visste hvilke barn som skulle utvelges, og han visste at Daniel ville treffe det rette valget i spørsmålet om kosten før han førte ham fram for kongen.

Og Gud lot Daniel finne velvilje og øm kjærlighet hos overhovmesteren. Og overhovmesteren sa til Daniel: Jeg frykter min herre kongen, som har fastsatt deres mat og deres drikke; for

hvorfor skulle han se at deres ansikter så dårligere ut enn de unge menn som er på deres alder?
Da ville dere sette mitt hode i fare hos kongen. Daniel 1:9, 10.

Melzar identifiserer her det første trinnet i de tre englers budskap. Det første trinnet er å frykte Gud, slik det illustreres ved Melzars frykt for Nebukadnesar. Det hebraiske ordet «sannhet», som ble dannet ved å sammenføye den første, den trettende og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet, er tidligere i disse artiklene blitt påvist å representere den tretrinns prøvningsprosessen til de tre englene. Ved dette ble det på grunnlag av flere vitner fastslått at den første engels budskap inneholdt alle de tre prøvene som representeres ved de tre englers budskap. Den første engels budskap identifiseres som det evige evangelium, noe som definerer det som det samme evangelium fra Adams dager og helt fram til Kristi annet komme.

Og jeg så en annen engel fly midt over himmelen; han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for hver nasjon og stamme og tungemål og folk. Han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære! For timen for hans dom er kommet. Og tilbe ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene. Åpenbaringen 14:6, 7.

Det første trinnet i den første engels budskap er å frykte Gud. Det andre trinnet er å gi ham ære, og det tredje er ankomsten av hans doms time. I forhold til de to andre englebudskapene er den første engels budskap: «Frykt Gud.» Den andre engels budskap kunngjør deretter Babylons fall, og enten det er i millerittbevegelsen under den første engel, eller i den tredje engels bevegelse, er kallet ut av Babylon det sted hvor manifestasjonen av Den Hellige Ånds utgytelse fullbyrdes. I dette tidsrommet, enten det fremstilles som midnattsropet, det høye rop eller sildigregnet, gir de som forkynner budskapet Gud ære. Den andre engels budskap er der hvor Gud gis ære, og dette tidsrommet leder frem til et tidspunkt da undersøkelsesdommen begynte i millerittshistorien, eller dommen over skjøgen Babylon, som finner sted i søndagslovkrisen.

Melzars frykt representerer den første engels budskap, og den innleder kostholds-prøven på ti dager, idet tallet ti også betegner en prøve. Melzars uttrykk for frykt for kongen var det samme som Daniels frykt for Gud mer enn for kongen, og hans beslutning i sitt hjerte om ikke å bli uren ved Babylons kost. Tidsperioden for prøven av Daniel og de tre verdige var tre år, og representerer således de tre trinnene i de tre englers budskaper.

Og kongen fastsatte for dem en daglig tildeling av kongens mat og av vinen som han drakk; slik skulle de oppfostres i tre år, for at de deretter kunne tre fram for kongen. Daniel 1:5.

Daniels bok, kapittel én, representerer bemyndigelsen av den første engels budskap, og der markeres begynnelsen på prøven angående kostholdet, som i millerittisk historie ble fremstilt ved å ete den lille boken. Prøvetiden for Daniel og de tre trofaste ble fullbyrdet i de første ti dagene av disse tre årene. Ti er et symbol på en prøvelsesprosess, slik det ble fremstilt ved det gamle Israel da de forkastet den tiende prøven, representert ved Josvas og Kalebs budskap. Det er også fremstilt i forfølgelsestiden i menigheten i Smyrna.

Frykt ikke for noe av det du skal lide. Se, djevelen skal kaste noen av dere i fengsel, for at dere skal bli prøvet; og dere skal ha trengsel i ti dager. Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livets krone. Åpenbaringen 2:10.

Rådet til menigheten i Smyrna var at de ikke skulle frykte prøvelsesprosessen, for dersom de fryktet Gud, ville Han lønne deres gudfryktige frykt med livets krone. Denne gudfrykten er representert ved Daniels ønske om å ete den himmelske manna.

Da sa Daniel til Melzar, som overhoffmesteren hadde satt over Daniel, Hananja, Misjael og Asarja: Prøv, jeg ber deg, dine tjenere i ti dager, og la dem gi oss grønnsaker å ete og vann å drikke. Deretter la vårt utseende bli betraktet for ditt åsyn, og utseendet til de unge menn som eter av kongens mat; og gjør med dine tjenere etter det du da ser. Så samtykket han i dette og prøvde dem i ti dager. Daniel 1:10–14.

Den første prøven var å frykte Gud, slik det kommer til uttrykk ved at Melzar og Daniel satte seg fore i sitt hjerte ikke å gjøre seg urene med Babylons mat og drikke. Det andre elementet i den første engels budskap er å gi Gud ære, noe som representerer en synlig manifestasjon av kostholdets virkninger. Ved slutten av de ti dagene herliggjorde Daniel og de tre verdige Gud ved sitt legemlige utseende.

Og ved slutten av ti dager viste deres ansikter seg vakrere og deres kropp fyldigere enn alle de unge menn som åt av kongens mat. Så tok oppsynsmannen bort den delen av maten deres og den vinen de skulle drikke, og gav dem grønnsaker. Og disse fire unge menn gav Gud kunnskap og innsikt i all slags lærdom og visdom; og Daniel hadde forstand på alle syner og drømmer. Daniel 1:15–17.

De fire barna bestod den første prøven om kosthold, der Adam og Eva falt, og som representerte den første prøven Kristus møtte umiddelbart etter sin dåp. Kristi dåp var bemyndigelsen av det første budskapet i hans profetiske linje. Den ga kraft til og stadfestet budskapet som ble forkynt av «røsten i ørkenen». Deretter ble Kristus, likesom Daniel og de tre verdige, prøvet på kosthold i førti dager, slik Daniel ble det i ti dager. Daniel og Kristus var forbilleder på prøven med den skjulte manna i engelens hånd som steg ned den 11. september 2001. To prøver skulle følge for Kristus, og for Daniel. Den andre prøven var den hvor Daniel og de tre verdige herliggjorde Gud ved sitt åsyn. Prøven som fulgte kostholds-prøven for Kristus, representerte også herlighet.

Og djevelen sa til ham: «Dersom du er Guds Sønn, så byd denne steinen at den blir til brød.» Og Jesus svarte ham og sa: «Det er skrevet: Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Guds ord.» Og djevelen tok ham med opp på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker i et øyeblikk. Og djevelen sa til ham: «All denne makt vil jeg gi deg, og herligheten av dem; for den er overgitt til meg, og jeg gir den til hvem jeg vil. Dersom du derfor vil tilbe meg, skal alt være ditt.» Og Jesus svarte og sa til ham: «Vik bak meg, Satan! For det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.» Matteus 4:3–8.

Etter at Kristus hadde bestått prøven angående kosten, tilbød Satan deretter «herligheten» av alle verdens riker, og Kristus valgte i stedet å herliggjøre Kongenes Konge. Adam og Eva bestod ikke den første prøven og forsøkte straks å skjule sitt åsyn med fikentreblader, for de fremviste ikke lenger Guds herlighet, slik den var representert ved lysdrakten de tidligere hadde båret. Da Daniel og de tre unge mennene bestod prøven angående kosten, ble de deretter gitt «kunnskap og innsikt i all slags skrift og visdom; og Daniel forstod seg på alle slags syner og drømmer.»

De bestod den andre prøven, som var en synlig prøve administrert av Melzar. I millerittisk historie markerte den andre engels budskap skillet mellom dem som tok imot og dem som forkastet budskapet fra «røsten» som ropte i ørkenen, slik dette var representert ved William Miller. Profetisk ble den millerittiske bevegelsen da protestantismens synlige og eneste sanne horn, og de som forkastet budskapet og bevegelsen, ble Romas døtre. De hadde valgt å ete Babylons kost og drikke dens vin, i motsetning til den lille boken. Ved slutten av tre år ble Daniel og de trofaste ført inn for å dømmes av Nebukadnesar.

Da tiden var til ende, den som kongen hadde fastsatt for at de skulle føres inn, førte overhoffmesteren dem fram for Nebukadnesar. Og kongen talte med dem; og blant dem alle ble det ikke funnet noen som Daniel, Hananja, Misjael og Asarja; derfor ble de stående i kongens tjeneste. Og i alle saker som krevde visdom og innsikt, og som kongen spurte dem om, fant han dem ti ganger bedre enn alle spåmennene og stjernetolkerne som fantes i hele hans rike. Og Daniel ble der helt til kong Kyros' første regjeringsår. Daniel 1:18–21.

Daniel og de tre menn bestod prøven på «ti» dager, og deretter ble de funnet å være «ti» ganger visere enn alle de andre da de avla sin avsluttende prøve.

Daniel kapittel én er den første henvisningen til den første engels budskap i boken som består av Daniels bok og Johannes' åpenbaring. Det bærer de samme kjennetegn som den første engel i Åpenbaringen kapittel fjorten. Det opprettholder sannheten som først nevnes i Åpenbaringens første vers, for Nebukadnesar gav et budskap til Aspenas, som i sin tur gav budskapet til Melsar, som deretter samhandlet med Daniel. Faderen gav et budskap til Kristus, som i sin tur gav budskapet til Gabriel, som deretter samhandlet med Johannes.

Budskapet som blir overbrakt, og som nå blir avforseglet, identifiserer Faderens kommunikasjonsprosess til sin menighet. Det første Faderen velger å identifisere for sin menighet, er de tre englenes tredelte prøvingsprosess. Guds profetiske Ord har med stor omhu beskrevet denne prosessen gjennom flere profetiske linjer, og også gjennom millerittenes historie. Disse sannhetene er et vesentlig element i den skjulte mannaen som var i engelens hånd da han steg ned den 11. september 2001.

Det er umulig å ta del, og derfor å bestå den andre prøven, dersom du ikke har bestått den første prøven. Denne sannheten ble tydelig framstilt i Kristi og millerittenes historie. Daniel kapittel to er den andre prøven, ved hvilken, som Søster White sier, «vår evige skjebne vil bli avgjort». Hun sier videre at det er den prøven vi må «bestå før vi blir beseglet». Den prøven er nå nesten fullført.

Daniel kapittel to handler om prøven med dyrets bilde, og det er helt passende at kapitlet handler om et stort bilde, og at det bare var fordi Daniel hadde bestått prøven angående kosten og var blitt velsignet med «ti ganger» mer «forstand» og «visdom» at han kunne gjenkjenne denne prøven. Som med advarselen om prøven i Ellen Whites skrifter, er billedprøven i Daniel kapittel to en prøve som representerer konsekvenser på liv eller død.

Derfor ble kongen vred og meget harm, og han bød at alle Babylons vismenn skulle ombringes. Og befaling gikk ut om at vismennene skulle drepes; og de lette etter Daniel og hans venner for å drepe dem. Daniel 2:12, 13.

Det er noen få andre profetiske spørsmål i Daniels bok, kapittel 1, som vi må ta opp, og vi vil fortsette med disse spørsmålene i neste artikkel.

«Jeg så en skare som sto vel bevoktet og fast, uten å gi noen støtte til dem som ville rokke ved legemets etablerte tro. Gud så på dem med velbehag. Jeg ble vist tre trinn—den første, den andre og den tredje engels budskap. Min ledsagende engel sa: ‘Ve den som flytter en blokk eller rører en pinne ved disse budskapene. Den rette forståelse av disse budskapene er av livsviktig betydning. Sjelers skjebne avhenger av den måten de blir mottatt på.’ Jeg ble igjen ført ned gjennom disse budskapene og så hvor dyrt Guds folk hadde kjøpt sin erfaring. Den var blitt vunnet gjennom mye lidelse og hard kamp. Gud hadde ledet dem frem skritt for skritt, inntil Han hadde stilt dem på en fast, urokkelig plattform. Jeg så enkeltpersoner nærme seg plattformen og undersøke grunnvollen. Noen trådte straks opp på den med glede. Andre begynte å finne feil ved grunnvollen. De ønsket at det skulle gjøres forbedringer, og da ville plattformen bli mer fullkommen, og folket langt lykkeligere. Noen steg ned fra plattformen for å undersøke den og erklærte at den var lagt feil. Men jeg så at nesten alle sto fast på plattformen og formante dem som hadde steget ned, om å opphøre med sine klager; for Gud var Mesterbyggeren, og de kjempet mot Ham. De fortalte om Guds underfulle verk, som hadde ledet dem til den faste plattformen, og i forening løftet de sine øyne mot himmelen og priste Gud med høy røst. Dette gjorde inntrykk på noen av dem som hadde klaget og forlatt plattformen, og de steg igjen opp på den med ydmykt åsyn.»

«Jeg ble henvist tilbake til forkynnelsen av Kristi første komme. Johannes ble sendt i Elias’ ånd og kraft for å berede Jesu vei. De som forkastet Johannes’ vitnesbyrd, hadde ingen nytte av Jesu lære. Deres motstand mot budskapet som forutsa Hans komme, stilte dem slik at de ikke uten videre kunne motta de sterkeste bevis på at Han var Messias. Satan ledet dem som forkastet Johannes’ budskap, til å gå enda lenger, til å forkaste og korsfeste Kristus. Ved å gjøre dette stilte de seg slik at de ikke kunne motta velsignelsen på pinsedagen, den som ville ha lært dem veien inn i den himmelske helligdom. [Sønderrivelsen] av forhenget i templet viste at de jødiske ofrene og anordningene ikke lenger ville bli mottatt. Det store Offer var blitt frembåret og var blitt godtatt, og Den Hellige Ånd, som kom ned på pinsedagen, vendte disiplenes tanker fra den jordiske helligdommen til den himmelske, hvor Jesus var gått inn med sitt eget blod for å utøse fordelene av sin forsoning over sine disipler. Men jødene ble etterlatt i fullstendig mørke. De mistet alt det lys de kunne ha hatt over frelsesplanen, og satte fremdeles sin lit til sine unyttige ofre og gaver. Den himmelske helligdom hadde tatt den jordiskes plass, men de hadde ingen kunnskap om forandringen. Derfor kunne de heller ikke ha nytte av Kristi mellomgjerning i det hellige.»

«Mange ser med gru på jødenes handlemåte da de forkastet og korsfestet Kristus; og når de leser beretningen om den skammelige mishandlingen av ham, tenker de at de elsker ham, og at de ikke ville ha fornektet ham slik Peter gjorde, eller korsfestet ham slik jødene gjorde. Men Gud, som gransker alles hjerter, har satt på prøve den kjærligheten til Jesus som de bekjente å føle. Hele himmelen fulgte med den dypeste interesse mottakelsen av den første engels budskap. Men mange som bekjente å elske Jesus, og som felte tårer når de leste beretningen om korset, hånte det gode budskap om hans komme. I stedet for å ta imot budskapet med glede, erklærte de at det var en villfarelse. De hatet dem som elsket hans tilsynkomst, og

stengte dem ute fra menighetene. De som forkastet det første budskapet, kunne ikke ha nytte av det andre; heller ikke hadde de nytte av midnattsropet, som skulle forberede dem til ved tro å gå inn sammen med Jesus i det aller helligste i den himmelske helligdom. Og ved å forkaste de to foregående budskapene har de så formørket sin forstand at de ikke kan se noe lys i den tredje engels budskap, som viser veien inn i det aller helligste. Jeg så at slik jødene korsfestet Jesus, slik hadde de navnkristne kirkene korsfestet disse budskapene, og derfor har de ingen kunnskap om veien inn i det aller helligste, og de kan ikke ha nytte av Jesu mellomgjerning der. Lik jødene, som bar fram sine unyttige ofre, bærer de fram sine unyttige bønner til den avdelingen som Jesus har forlatt; og Satan, tilfreds med bedraget, påtar seg en religiøs skikkelse og leder sinnene til disse bekjennende kristne til seg selv, idet han virker med sin makt, sine tegn og løgnens under for å feste dem i sin snare.» Early Writings, 258–261.